

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 – 2580 มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติจะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ 1) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง 2) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน 3) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ 4) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม 5) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ 6) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติ และในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ มีทักษะการเรียนรู้ที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ 3 และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองต่อเนื่องตลอดชีวิต สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ. (ออนไลน์) สืบค้นจาก https://drive.google.com/file/d/12scnWUn0XxmgexpJ_b1CrLILbkMqATaF/view

แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 ที่จัดทำโดยสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา มีเป้าหมายด้านผู้เรียน (Learner Aspirations) ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 – 2580 คือ ต้องการมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มีคุณลักษณะ และทักษะการเรียนรู้ที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 (3Rs-8Cs) ที่ประกอบด้วยทักษะและคุณลักษณะต่อไปนี้ 3Rs ได้แก่ การอ่านออก (Reading) การเขียนได้ (Writing) และการคิดเลขเป็น (Arithmetic) 8Cs ได้แก่ ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) ทักษะด้านการสร้างสรรค์ และนวัตกรรม (Creativity and Innovation) ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรมต่างกระบวนทัศน์ (Cross – cultural Understanding) ทักษะด้านความร่วมมือการทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำ (Collaboration, Teamwork and Leadership) ทักษะด้านการสื่อสารสารสนเทศ และการรู้เท่าทันสื่อ (Communications, Information and Media Literacy) ทักษะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร (Computing and ICT Literacy) ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้ (Career and Learning Skills) และความมีเมตตา กรุณา มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม (Compassion)

จากการศึกษาเป้าหมายการพัฒนาของยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 – 2580 และ แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 สรุปว่ามีเป้าหมายพัฒนาคนไทยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ มีทักษะการเรียนรู้ที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทักษะการสื่อสาร ภาษาอังกฤษ เพราะทักษะภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือที่สำคัญและจำเป็น ในการพัฒนาทักษะ ด้านอื่น ๆ ด้วย เช่น ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ ทักษะด้านความร่วมมือการทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำ ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และการรู้เท่าทันสื่อ ทักษะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทักษะอาชีพและทักษะการเรียนรู้ ซึ่งต้องใช้ทักษะภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ เพราะคนที่มีทักษะภาษาอังกฤษที่ดี จะส่งผลต่อการเรียนรู้ที่ดีและเร็วกว่าคนที่มีทักษะภาษาอังกฤษ น้อย เพราะสามารถเรียนรู้และสืบค้นหาข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ได้มากกว่า เนื่องจาก องค์ความรู้ต่าง ๆ ส่วนใหญ่จะเป็นข้อมูลที่เป็นภาษาอังกฤษ

สอดคล้องกับที่โรงเรียนสอนภาษาอังกฤษ เฟสตอลเลอร์ เอ็ดดูเคชัน (Festallor education School of English, 2020) ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษา ที่มีบทบาทสำคัญ และมีผลกระทบต่อประชากรไทยในหลากหลายด้าน ตัวอย่างด้านล่างนี้ คือความสำคัญของภาษาอังกฤษที่มีผลต่อด้านต่างๆ ที่ใกล้ตัว ทำให้เห็นภาพชัดเจน เพื่อให้เห็นว่า เพราะเหตุใดเราจึงควรเรียนรู้ และเห็นถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

ภาษาอังกฤษกับการติดต่อสื่อสาร ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษากลางที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ในระดับโลก เป็นภาษาหลักของประชากรกว่า 360 ล้านคน อีกทั้งยังเป็นภาษาที่สองของประชากร กว่า 750 ล้านคนทั่วโลก นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังถือเป็นภาษาทางการของ 61 ประเทศ และเป็นภาษาหลักในหลายรัฐทั่วโลก จึงถือเป็นภาษากลางที่ใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างประชากร ในประเทศต่างๆ ทั้งในส่วนของการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนทำให้สื่อต่างๆ ที่เผยแพร่ ในระดับนานาชาติจะใช้ภาษาอังกฤษทั้งสิ้น จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษา ที่สองที่มีบทบาทและมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการเรียนรู้ เพื่อเป็นประโยชน์ในการสื่อสาร ในระดับที่กว้างขึ้น หรือในระดับนานาชาติอย่างมีประสิทธิภาพ

ภาษาอังกฤษกับการศึกษา สำหรับด้านการศึกษา ถือเป็นด้านที่สำคัญอย่างมากไม่แพ้ ด้านการติดต่อสื่อสาร เพราะปัจจุบันสถาบันการศึกษา และมหาวิทยาลัยในประเทศต่างๆ รวมถึง ประเทศไทยเองได้พยายามปรับปรุงหลักสูตรการศึกษา ให้มีความเป็นสากลมากยิ่งขึ้น ตัวอย่างเช่น หลักสูตรที่เป็นภาษาไทยเองมีการนำเอาความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษเข้ามาประยุกต์ใช้มากขึ้น และมีการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบ English Program หรือ Mini English Program และ นอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการของประเทศไทย ยังได้ส่งเสริมให้นักเรียนเริ่มเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ ระดับอนุบาล เพื่อเตรียมความพร้อม และให้นักเรียนได้มีความคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษดีขึ้น

เมื่อเข้าเรียนในระดับสูง ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงจะมีผลอย่างมากต่อการศึกษาต่อต่างประเทศ การเรียนในสถาบันนานาชาติในประเทศไทย หรือในภาคส่วนของการศึกษาด้านการแพทย์ และ ด้าน STEM คือ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์ (Science, Technology, Engineering, and Mathematics) เพราะข้อมูล หนังสือ วารสาร และงานวิจัยทางวิชาการของสาขาเหล่านี้มักจะเป็นภาษาอังกฤษแทบทั้งสิ้น เพื่อให้ นักวิชาการในระดับนานาชาติ อ่านได้ และเป็นกร่ง่ายในการนำไปต่อยอดความรู้ในอนาคต นอกจากนี้ในทุกสาขาของการเรียน ถ้าเข้าใจภาษาอังกฤษจะทำให้เข้าถึงสื่อการเรียนรู้ และเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ได้กว้างขวางมากขึ้น กว่าคนที่รู้แค่ภาษาไทยภาษาเดียว ดังนั้นจากเหตุผลทั้งหมดที่กล่าวข้างต้นจึงเป็นผลให้ภาษาอังกฤษ เพิ่มโอกาสทางการศึกษา ทำให้สามารถเข้าเรียนในสถาบัน และมหาวิทยาลัยต่างๆ ได้หลายที่ทั่วโลก อีกทั้งยังมีโอกาสที่จะได้รับการตอบรับเข้าศึกษา และยังมีโอกาสได้รับทุนการศึกษามากกว่าคนปกติ เนื่องจากการสมัครเข้าศึกษาต่อ และสมัครทุนการศึกษา มักจะมีเงื่อนไขระดับการรู้ ภาษาอังกฤษเข้ามาเกี่ยวข้องอยู่เสมอ

ภาษาอังกฤษกับวัฒนธรรม เมื่อเรารู้ภาษาอังกฤษจะทำให้เราเรียนรู้ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม การแต่งกาย การแสดงศิลปะ เศรษฐกิจ การเมือง และระบอบการปกครอง ของชาวต่างชาติได้ดียิ่งขึ้น ทำให้ทราบที่มาที่ไปของความเหมือน ความแตกต่าง รวมไปถึงแนวคิด ที่ทำให้คนแต่ละชาติแสดงพฤติกรรมที่ต่างกันไป ภาษากับวัฒนธรรมยังทำให้เราเข้าใจความหมาย ของภาษาทางกาย หรือทางสัญลักษณ์ต่างๆ ดีขึ้น ทำให้เราแสดงกริยาท่าทาง หรือสัญลักษณ์ ทางร่างกายได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม เช่น การยกนิ้วอาจเป็นความหมายบวกสำหรับบางประเทศ แต่อาจจะเป็นความหมายลบสำหรับบางประเทศ ดังนั้นการใช้ภาษาพูดจึงเป็นการสื่อความหมาย ที่ชัดเจนที่สุด ไม่ส่งผลต่อการเหยียดเชื้อชาติ และนอกจากนี้ภาษากับวัฒนธรรมยังทำให้เราเข้าใจ แนวคิดในการสร้างความสวยงามของงานศิลปะที่ต่างกันไปของแต่ละประเทศ เราสามารถนำเอา สิ่งที่เป็นประโยชน์เหล่านั้น มาสร้างงานศิลปะแบบผสมผสาน หรือนำวัฒนธรรมที่ดึงมาปรับใช้ กับประเทศเราได้ ทั้งยังสามารถนำเสนอ หรือเผยแพร่วัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของประเทศไทย ออกไปสู่สากลได้อย่างเหมาะสม

ภาษาอังกฤษกับการเดินทางท่องเที่ยว เนื่องจากภาษาอังกฤษถือเป็นภาษากลางที่ใช้ติดต่อ สื่อสารในระดับโลก ภาษาอังกฤษจึงมีประโยชน์มากในการท่องเที่ยว หรือพักผ่อนในต่างประเทศ ภาษาอังกฤษจะช่วยให้เราสามารถจัดการหรือรับมือกับสถานการณ์ส่วนใหญ่ที่อาจเกิดขึ้น ในระหว่างการเดินทางได้ดียิ่งขึ้น ถึงแม้เราจะเดินทางหรือท่องเที่ยวในประเทศที่ไม่ใช้ภาษาอังกฤษ เช่น ไทย ญี่ปุ่น จีน เกาหลี หรืออื่น ๆ แต่เราจะพบว่าในประเทศเหล่านี้ ชุมชน หรือโรงแรมต่าง ๆ จำเป็นต้องมีพนักงานอย่างน้อยหนึ่งคนที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้เสมอ เพื่อไว้สำหรับติดต่อ สื่อสารกับชาวต่างชาติ จะเห็นได้ชัดเจนว่าประเทศส่วนใหญ่แถบยุโรป ประชากรของประเทศนั้น ๆ

สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดีแทบทุกคน เมื่อเราสามารถพูดภาษาอังกฤษได้จะทำให้เราสามารถสื่อสารได้ถูกต้อง ได้รับสินค้า หรือการบริการที่ดีตามไปด้วย จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จะทำให้เราท่องเที่ยวได้อย่างมีความสุข เลือกซื้อสินค้า และบริการได้อย่างที่ต้องการ เดินทางด้วยการคมนาคมขนส่งต่างๆ ในต่างประเทศได้อย่างราบรื่น อีกทั้งสามารถร้องขอความช่วยเหลือ หรือติดต่อกับองค์กร ที่ให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยวได้เมื่อมีเหตุจำเป็น

ภาษาอังกฤษกับอาชีพ ทุกองค์กรหรือหน่วยงานในต่างประเทศ หรือในประเทศไทยก็ตาม ปัจจุบันนี้ได้นำภาษาอังกฤษมาเป็นตัวกำหนดคุณสมบัติที่จะรับพนักงานเข้าทำงาน เพราะต้องการผลงานที่เป็นสากลหรือเมื่อมีการติดต่อร่วมมือกับองค์กรในประเทศอื่นๆหรือเจ้าของธุรกิจเล็งเห็นว่าเป็นการง่ายต่อการขยายตัวทุกภาคส่วนของธุรกิจไปยังต่างประเทศในอนาคต และยังสามารถนำความรู้ความสามารถจากสื่อต่างประเทศ หรือนำเอาเทคโนโลยีที่ทันสมัย มาปรับใช้ในองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นเมื่อรู้ภาษาอังกฤษในระดับที่ดี จะมีโอกาสถูกจ้างงานมากกว่าคนปกติ หรือมีโอกาสที่จะได้รับเงินเดือน หรืออัตราค่าจ้างที่สูงกว่าคนปกติ ทำให้มีความก้าวหน้าในอาชีพการงานที่ดี ทั้งในกรณีบุคคลที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว การรู้ภาษาอังกฤษจะทำให้อัตราการขยายตัวของภาคธุรกิจ ผลประกอบการหรือผลกำไรสูงขึ้นกว่าปรกติเช่นกัน

ภาษาอังกฤษกับความสัมพันธ์ในการพัฒนาประเทศในระดับโลก การเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกจากจะทำให้เราเข้าใจแก่นแท้ทางวัฒนธรรม เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศอื่นแล้ว ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศของเราดียิ่งขึ้นตามไปด้วย ทำให้เรามีความสัมพันธ์อันดีกับประเทศอื่น มีการไปมาหาสู่ และแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ระหว่างกัน มีความสัมพันธ์กับการลงทุน หรือดำเนินธุรกิจที่จะนำออกไปสู่ตลาดโลก ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งในศตวรรษที่ 21 และภาษาอังกฤษยังเป็นการเพิ่มขีดความสามารถหรือเพิ่มคุณสมบัติของประชากรในประเทศไทย ให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานมากขึ้น ภาษาอังกฤษกับความสัมพันธ์ในการพัฒนาประเทศมีผลทั้งทางตรงและทางอ้อมกับด้านอื่นๆ ที่กล่าวมาทั้งหมด เพราะฉะนั้นถ้าประชากรไทยรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้นจะทำให้ประเทศไทยของเราพัฒนาไปได้ดีในทุกๆ ด้านในอนาคต

จากบทความของโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษ เฟสเทอเลอร์ เอ็ดดูเคชั่น สรุปว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความสำคัญจำเป็นของคนทุกชาติทุกภาษา เพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การเรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรม การสนับสนุนส่งเสริมการท่องเที่ยว การประกอบอาชีพ และการสร้างความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการพัฒนาประเทศในระดับโลก

สอดคล้องกับ สมเกียรติ อ่อนวิมล. (2554) ที่กล่าวว่า การที่ประเทศไทยเข้าไปเป็นสมาชิกของประชาคมอาเซียน ทำให้ประเทศไทยต้องเตรียมการ และสร้างความพร้อมที่จะเผชิญกับการเคลื่อนย้ายแรงงาน รับความเปลี่ยนแปลงในการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม และพัฒนาประเทศให้สามารถแข่งขันได้ โดยดำเนินงานตามกรอบและกติกาของกฎบัตรอาเซียน

(ASEAN Charter) หรือธรรมนูญอาเซียน ซึ่งเป็นเครื่องมือในการพัฒนาโครงสร้างองค์กรเพิ่มประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน และเชื่อมโยงแต่ละประเทศเข้าด้วยกัน จากกฎบัตรอาเซียนข้อ 34 บัญญัติว่า “The working language of ASEAN shall be English” หรือ “ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ ” (Association of Southeast Asian Nations, ม.ป.ป.) ทำให้ประเทศไทยต้องเร่งพัฒนาขีดความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษของประชากรในประเทศ เพราะประชาชนพลเมืองใน 10 ประเทศอาเซียนใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารไม่เฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารเพื่อขับเคลื่อนนโยบายร่วมกัน ไม่เฉพาะนักธุรกิจระหว่างประเทศที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษในการดำเนินธุรกิจระหว่างกัน แต่ทุกคนที่อยู่ในอาเซียนล้วนเป็นพลเมืองของอาเซียน แนวโน้มของการเคลื่อนย้ายไปมาหาสู่เดินทาง ท่องเที่ยว และประกอบอาชีพทำให้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมืออันดับหนึ่งในการติดต่อสื่อสารในประชาคมอาเซียน ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาที่สองของชาวอาเซียน เคียงคู่ภาษาที่หนึ่งซึ่งเป็นภาษาประจำชาติของแต่ละคน (ออนไลน์) สืบค้นจาก <http://www.cmruir.cmru.ac.th/bitstream/123456789/410/4/Chapter-1.pdf>

ประเทศไทย โดยรัฐบาลทุกรัฐบาลก็ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของคนไทย ดังที่ ธานินันต์ สุณัฐสินัย. (2563) สรุปไว้ในวารสาร การทบทวนนโยบายการศึกษา ภาษาอังกฤษของไทยว่า ความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพนั้นเป็นสิ่งสำคัญในการทำงานและชีวิตประจำวัน โดยภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สำคัญมากภาษาหนึ่งที่ใช้ในการสื่อสารทั้งด้านการศึกษา การทำงาน และการใช้ในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษได้รับการยอมรับให้เป็นภาษาสากลในการติดต่อสื่อสาร และเป็นภาษาหลักในการใช้สื่อสารระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนด้วยกัน ภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาที่นักเรียนไทยทุกคนได้รับการศึกษา ตั้งแต่เยาว์วัยโดยเป็นรายวิชาบังคับที่นักเรียนไทยทุกคนต้องศึกษา กล่าวได้ว่ารัฐบาลไทยให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการศึกษาภาษาอังกฤษ ดังเช่น นโยบายของรัฐบาลปัจจุบัน โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้มอบแนวนโยบายด้านการศึกษาให้แก่ผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงศึกษาธิการ ผู้บริหารส่วนภูมิภาค และข้าราชการสังกัดกระทรวงศึกษาธิการทั่วประเทศ เป็นนโยบายทั่วไป 17 เรื่อง โดยข้อที่ 10 เป็นนโยบาย เรื่องการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในทุกหลักสูตร ดังนี้ “10. ยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในทุกหลักสูตร ให้เร่งยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในกลุ่มเป้าหมายหลัก นักเรียนนักศึกษาให้มีความรู้ และสามารถใช้ในการสื่อสาร เพื่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน รวมถึงครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ยังได้กำหนดจุดเน้น 6 ยุทธศาสตร์ เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินงานของกระทรวงศึกษาธิการ โดยในยุทธศาสตร์ที่ 2 เรื่องหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ ให้ความสำคัญกับการจัดทำมาตรฐานภาษาอังกฤษ Boot-camp นอกจากนี้ ในการแสดงผลงาน

รัฐบาลด้านการศึกษา ด้านผลงาน “การพัฒนาและการปฏิรูปการศึกษา” ซึ่งรัฐบาลได้ขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา 6 ประเด็นสำคัญ โดยประเด็นที่ 1 เป็นการปฏิรูปหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ มีผลการดำเนินงาน คือ “การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้ปรับหลักสูตรการเรียนรู้เดิมใช้เวลาเรียนภาษาอังกฤษเพียง 1 คาบ/สัปดาห์ ได้ขยายเวลาเรียนเป็น 5 คาบต่อสัปดาห์ โดยเน้นภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และจัดทำแอปพลิเคชันกว่า 260 เรื่อง บรรจุลงในสมาร์ตโฟน ทำให้เรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา”

สำหรับ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนอาชีวศึกษา โดยกำหนดไว้ในแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2560-2579 ยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตและพัฒนากำลังคนด้านการอาชีวศึกษาเพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ได้กำหนดเป้าหมายให้กำลังคนอาชีวศึกษามีสมรรถนะตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ มีตัวชี้วัดที่สำคัญเกี่ยวกับผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษา คือ ต้องมีสมรรถนะตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ คือ ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษามีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามมาตรฐานสากล Common European Framework of Reference for Languages (CEFR)

จึงกล่าวได้ว่าทักษะภาษาอังกฤษ มีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่ง แต่ถึงแม้ว่าประเทศไทย จะมีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึงระดับมัธยมศึกษา แต่ปรากฏว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และใช้ในการค้นคว้าหาความรู้ใหม่ได้อย่างแท้จริง ดังที่ ศักดิ์สิทธิ์ แสงบุญ (2555 : ออนไลน์) กล่าวว่า ปัญหาเรื่องผู้เรียน นักศึกษาไทยส่วนใหญ่มีความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ เช่น ภาษาอังกฤษของคนไทยจัดอยู่ในลำดับที่ 43 ในเอเชีย ปัญหานี้ มีแนวโน้มว่าจะจัดเป็นวาระแห่งชาติ การแก้ปัญหาดังกล่าวแม้ว่าจะได้พัฒนาแล้วในระดับหนึ่ง แต่คุณภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษยังไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย ดังที่ คณะอนุกรรมการศึกษาความก้าวหน้าและมาตรฐานหลักสูตรการศึกษาภาษาอังกฤษประเทศไทย ได้ศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ พบว่า ผู้เรียนไทยไม่ตระหนักถึงความสำคัญการเรียนภาษาอังกฤษเท่าที่ควร ผู้เรียนส่วนมากมีความสามารถ และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ และยังพบว่าแรงงานไทยที่ไปทำงานในต่างประเทศ ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ ผลการสำรวจของ Education First (อ้างอิงใน อินนิกันต์ สุญสินัย, 2563) ซึ่งแบ่งระดับทักษะความสามารถด้านภาษาอังกฤษเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ 1) ทักษะความสามารถระดับสูงมาก (Very High Proficiency) 2) ทักษะความสามารถระดับสูง (High Proficiency) 3) ทักษะความสามารถระดับปานกลาง (Moderate Proficiency) 4) ทักษะความสามารถระดับต่ำ (Low Proficiency) และ 5) ทักษะ

ความสามารถระดับต่ำมาก (Very Low Proficiency) พบว่า ประเทศไทยมีระดับทักษะความสามารถภาษาอังกฤษระดับต่ำมาก ด้วยระดับคะแนน 47.21 คะแนน โดยประเทศไทย อยู่ในลำดับที่ 15 จากประเทศในแถบเอเชียทั้งหมด 19 ประเทศ และอยู่ในลำดับที่ 56 จาก 72 ประเทศทั่วโลก ทั้งนี้ประเทศไทยมีค่าใช้จ่ายทางการศึกษาถึง 20.7% แต่ก็ยังไม่สามารถยกระดับภาษาอังกฤษขึ้นมาเทียบเท่ากับประเทศอื่นที่มีค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาในระดับใกล้เคียงกัน กล่าวได้ว่า แม้ระบบการศึกษาของไทย โดยรัฐบาลได้ผลักดันการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษของเยาวชนไทย แต่ปรากฏว่า ทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยนั้นยังไม่พัฒนาในระดับดีเท่าที่ควร

จากปัญหาที่เกิดขึ้น สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนอาชีวศึกษา โดยโครงสร้างหลักสูตรอาชีวศึกษา ทั้งระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ กำหนดให้ผู้เรียนอาชีวศึกษาต้องเรียนรายวิชาในกลุ่มภาษาอังกฤษ รวมไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ 1) การจ้างครูชาวต่างชาติมาสอนทักษะภาษาอังกฤษ 2) การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพิ่มทักษะภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน นักศึกษา เช่น English Camp, Morning talk และ ECHO VE และมีการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้ครูผู้สอนวิชาชีพ โดยการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เช่น ECHO VE การศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนครูผู้สอนวิชาชีพกับต่างประเทศ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว ปรากฏว่าทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับอาชีวศึกษาก็ยังอยู่ในระดับต่ำ

สรุปได้ว่า การส่งเสริมและพัฒนาปัจจัยต่าง ๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและการใช้ภาษาอังกฤษในระดับอาชีวศึกษาทั้งระบบ ทั้งด้านการส่งเสริมวิจัยและพัฒนาการนำหลักสูตรไปใช้การจัดการเรียนรู้ การวัดประเมินผล สื่อและนวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ กิจกรรมพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน การพัฒนาครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง การพัฒนาสถานศึกษาและเครือข่าย การพัฒนาการเรียนการสอนทุกระดับ การประสานงานความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ทั้งภายในและต่างประเทศ รวมไปถึงการให้บริการสื่อการเรียนรู้ สื่อ On-line การทดสอบระดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษที่ได้รับจากวิธีการเดิมที่ผ่านมานั้นยังไม่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความสามารถของผู้เรียนได้อย่างเป็นรูปธรรม

ผู้วิจัยในฐานะผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ ตระหนักและให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียน ได้ศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของสถานศึกษา และระดับทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนมีทักษะภาษาอังกฤษในการสื่อสารอยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารในงานอาชีพของผู้เรียนระดับอาชีวศึกษาในแต่ละสาขาวิชา สาเหตุเป็นเพราะว่าครูผู้สอน

ภาษาอังกฤษเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาทางด้านวิชาสามัญ ทำให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ทางด้านวิชาชีพซึ่งเป็นศัพท์เฉพาะทางด้านเทคนิคค่อนข้างน้อย และการจัดการเรียนการสอนก็เป็นไปตามตารางเรียนตารางสอน คือมีชั่วโมงการเรียนการสอนตามหลักสูตรรายวิชาเพียง 2-3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์เท่านั้น ดังนั้นเมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้ในห้องเรียนแล้วแต่ไม่ได้ฝึกใช้จริงอย่างต่อเนื่อง ทำให้ความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไม่สามารถพัฒนาเป็นทักษะได้ เพราะการใช้ภาษาอังกฤษเป็นทักษะอย่างหนึ่งที่ผู้เรียนต้องมีการฝึกฝนและมีการใช้อย่างต่อเนื่อง และมีครูผู้สอนให้คำแนะนำ และกระตุ้นให้ผู้เรียนสื่อสารกันด้วยภาษาอังกฤษให้เป็นปกติและต่อเนื่อง ดังนั้นเพื่อแก้ปัญหาจากสาเหตุดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้สร้างนวัตกรรมการบริหารการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารในงานอาชีพตามสาขาวิชาชีพของผู้เรียนขึ้น เป็นการบริหารการจัดการเรียนการสอนที่จัดให้ผู้เรียนได้นำความรู้ความเข้าใจภาษาอังกฤษจากการเรียนในห้องเรียน มาฝึกทักษะการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการเรียนวิชาปฏิบัติวิชาชีพตามสาขาวิชาชีพของผู้เรียน โดยการจัดตารางสอนให้ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษประจำแผนกวิชาชีพกับครูผู้สอนวิชาปฏิบัติวิชาชีพบูรณาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกัน โดยนำนวัตกรรมการบริหารการจัดการเรียนการสอนดังกล่าว มาใช้บริหารในการจัดการเรียนการสอนในปีการศึกษา 2563 ดังนั้นเพื่อให้การนำนวัตกรรมการบริหารการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนมาใช้แล้วมีผลสัมฤทธิ์สูง จึงต้องมีรูปแบบการบริหารที่มีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษา รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารในงานอาชีพของผู้เรียนระดับอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ เพื่อให้ได้รูปแบบการบริหารที่มีประสิทธิภาพสูง ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์สูงต่อไป

1.2 คำถามการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามการวิจัยไว้ว่า รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารในงานอาชีพของผู้เรียนระดับอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ มีลักษณะเป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยตั้งวัตถุประสงค์การวิจัยไว้ ดังนี้

1.3.1 เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารในงานอาชีพของผู้เรียนระดับอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์

1.3.2 เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารในงานอาชีพของผู้เรียนระดับอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์

1.3.3 เพื่อสร้างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนา ทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารในงานอาชีพของผู้เรียนระดับอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิค ประจวบคีรีขันธ์

1.3.4 เพื่อใช้รูปแบบและประเมินผลที่เกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียน การสอนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารในงานอาชีพของผู้เรียนระดับอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ ที่สร้างและพัฒนาขึ้น

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยในครั้งนี้ ไว้ดังต่อไปนี้

1.4.1 ขอบเขตของการศึกษา

การวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษา รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนา ทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารในงานอาชีพของผู้เรียนระดับอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิค ประจวบคีรีขันธ์ เท่านั้น

1.4.2 ขอบเขตของระยะเวลา

การวิจัยในครั้งนี้ ดำเนินการในปีการศึกษา 2563

1.4.3 ตัวแปรที่ศึกษา

1.4.3.1 **ตัวแปรต้น** ได้แก่ รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนา ทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารในงานอาชีพของผู้เรียนระดับอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิค ประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย กระบวนการบริหาร 4 ด้าน ได้แก่

- 1) ด้านการวางแผนการบริหารการจัดการเรียนการสอน
- 2) ด้านการดำเนินการบริหารการจัดการเรียนการสอน
- 3) ด้านการตรวจสอบการจัดการเรียนการสอน
- 4) ด้านการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน

1.4.3.2 **ตัวแปรตาม** ได้แก่ ผลที่เกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียน การสอนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารในงานอาชีพของผู้เรียนระดับอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย

- 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียน
- 2) ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อผลที่เกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบ
- 3) ความคิดเห็นของครูที่เกี่ยวข้องที่มีต่อผลที่เกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบ

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์เฉพาะสำหรับการวิจัย ไว้ดังนี้

1.5.1 รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารในงานอาชีพของผู้เรียนระดับอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ หมายถึง กระบวนการบริหารที่ประกอบด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์ และมีความเชื่อมโยงกัน ตั้งแต่กระบวนการแรกจนถึงกระบวนการสุดท้าย เพื่อส่งเสริม สนับสนุน และสร้างแรงจูงใจ ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องของวิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ ดำเนินการจัดการเรียนการสอนด้วยการบูรณาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษร่วมกับวิชาชีพ เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารในงานอาชีพของผู้เรียนระดับอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย กระบวนการบริหาร 4 ด้าน ดังต่อไปนี้

1.5.1.1 ด้านการวางแผนการบริหารการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การบริหารจัดการ เพื่อเตรียมความพร้อมปัจจัยการบริหารต่าง ๆ ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ โดยการสรรหา จัดทำ คัดเลือก พิจารณา แต่งตั้งมอบหมาย หรือประชุมชี้แจง ได้แก่ การแต่งตั้งครูที่เกี่ยวข้อง เป็นคณะกรรมการพัฒนาและขับเคลื่อนการใช้รูปแบบ การสรรหาครูผู้สอนภาษาอังกฤษประจำ แผนกวิชาชีพ การคัดเลือกครูผู้สอนวิชาชีพที่มีคุณสมบัติเหมาะสม การคัดเลือกรายวิชาชีพที่เหมาะสม การจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ การพัฒนาหลักสูตร วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารในงานอาชีพของผู้เรียนอาชีวศึกษา การจัดหาสื่อการเรียน การสอนที่เหมาะสม การจัดทำตารางเรียนตารางสอนแบบบูรณาการ และการประชุมสัมมนาครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนวิชาชีพ และผู้เกี่ยวข้องเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการบริหาร การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารในงาน อาชีพของผู้เรียน ระดับอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์

1.5.1.2 ด้านการดำเนินการบริหารการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การบริหารจัดการ เพื่อส่งเสริม สนับสนุน และสร้างแรงจูงใจให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารในงานอาชีพของผู้เรียนระดับอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ การประชุมสัมมนาเพื่อวิเคราะห์หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารในงานอาชีพ ของผู้เรียนระดับอาชีวศึกษาแต่ละสาขาวิชาชีพเพื่อออกแบบหน่วยการเรียนรู้ การประชุมเพื่อจัดทำ แผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ การประชุมชี้แจงให้ผู้เรียนรู้และเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบ การบริหารการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารในงานอาชีพ ของผู้เรียนระดับอาชีวศึกษา การสร้างและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ การพัฒนา เทคนิคการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการภาษาอังกฤษกับวิชาชีพ การส่งเสริม

สนับสนุน การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือการวัดผลและประเมินผล การประชุมชี้แจงหลักเกณฑ์ วิธีการวัดและประเมินผลทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสาร ในงานอาชีพของผู้เรียนระดับอาชีวศึกษา การวัดและประเมินผลการเรียนรู้แบบบูรณาการ ภาษาอังกฤษร่วมกับวิชาชีพ

1.5.1.3 ด้านการตรวจสอบการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การบริหารจัดการ เพื่อควบคุมกำกับ นิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามรูปแบบ การบริหารการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารในงานอาชีพ ของผู้เรียนระดับอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ มีปัญหา อุปสรรค หรือไม่อย่างไร ได้แก่ การแต่งตั้งครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษทำหน้าที่นิเทศการสอนประจำแผนกวิชา การมอบหมาย ให้อาจารย์แผนกวิชาฯ ควบคุมกำกับและรายงานสภาพบรรยากาศกิจกรรมการเรียนการสอน การสังเกตการเรียนการสอนของครูและผู้เรียน การวิเคราะห์ข้อมูลบันทึกหลังสอนของครูผู้สอน การสอบถามครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และความต้องการ และการสัมภาษณ์ผู้เรียนเกี่ยวกับ บรรยากาศการจัดการเรียนการสอน

1.5.1.4 ด้านการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การบริหารจัดการ เพื่อวิเคราะห์ปัญหา สาเหตุ อุปสรรค วิธีการแก้ไข และปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพและมีคุณภาพเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบการบริหารการจัดการเรียน การสอนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารในงานอาชีพของผู้เรียนระดับอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ การแต่งตั้งหัวหน้างานส่งเสริมทักษะภาษาต่างประเทศ ทำหน้าที่รายงานข้อมูลปัญหา สาเหตุ และวิธีการแก้ไขให้วิทยาลัยดำเนินการแก้ไข การจัดห้อง ประชุมสัมมนาให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษและครูผู้สอนวิชาชีพไว้สำหรับการประชุมสัมมนา ปรีกษาหารือ การเข้าร่วมกิจกรรมชุมชนแห่งการเรียนรู้ (PLC) ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และ ครูผู้สอนวิชาชีพ การจัดสวัสดิการส่งเสริม สนับสนุน และสร้างแรงจูงใจให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนวิชาชีพ และครูผู้เกี่ยวข้อง

1.5.2 ทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารในงานอาชีพของผู้เรียนระดับอาชีวศึกษา หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในการนำคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่เป็นศัพท์เฉพาะทางด้านเทคนิคของสาขาวิชาที่เรียนไปใช้ฟัง พูด อ่าน และเขียน หรือ สนทนากันในการปฏิบัติงานตามสาขาวิชาวิชาชีพที่เรียนได้

1.5.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียน หมายถึง ผลการเปรียบเทียบ ค่าร้อยละของผู้เรียนที่ได้ระดับผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ตั้งแต่ 2.5 ขึ้นไป ระหว่างผู้เรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการเรียนการสอน แบบปกติ ภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 ในปีการศึกษา 2562 กับผู้เรียนที่เรียนด้วยรูปแบบ

การบริหารจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารในงานอาชีพของผู้เรียนระดับอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ ภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 สำหรับการเรียนการสอนด้วยวิธีแบบปกติ และการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการบริหารจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารในงานอาชีพของผู้เรียนระดับอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ มีรายละเอียด ดังนี้

1.5.3.1 การเรียนการสอนด้วยวิธีปกติ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนและครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามรายวิชาที่กำหนดตามโครงสร้างหลักสูตรสาขาวิชาชีพ และตามตารางเรียนตารางสอน โดยใช้เวลาปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน ตามจำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรรายวิชานั้น ตัวอย่างเช่น รายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง (ท-ป-น) (0-2-1) มีความหมายดังนี้ (ท-ป-น) (ท) คือการเรียนการสอนภาคทฤษฎี (ป) คือการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ (น) คือหน่วยกิตของรายวิชา (0-2-1) คือตัวเลขจำนวน (0) คือวิชานี้ไม่มีการเรียนการสอนภาคทฤษฎี (2) คือจำนวนชั่วโมงการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ (1) คือจำนวนหน่วยกิตของวิชา สรุปว่ารายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง ใช้เวลาในการจัดการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์เท่านั้น โดยครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามจุดประสงค์รายวิชา สมรรถนะรายวิชา และคำอธิบายรายวิชาที่กำหนดในหลักสูตรรายวิชา

1.5.3.2 การเรียนการสอนด้วยรูปแบบการบริหารจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารในงานอาชีพของผู้เรียนระดับอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ หมายถึง การบริหารจัดการเรียนการสอนที่จัดให้ผู้เรียนนำความรู้ความเข้าใจหลักการใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จากการเรียนการสอนวิธีปกติในห้องเรียน มาฝึกทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ระหว่างการเรียนปฏิบัติวิชาชีพ โดยการ จัดตารางสอนให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษประจำแผนกวิชาชีพ กับครูผู้สอนวิชาปฏิบัติวิชาชีพบูรณาการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกัน มีการบริหารจัดการเรียนการสอนที่สำคัญ 6 ประการ ได้แก่

- 1) สรรหา คัดเลือก จัดจ้างครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่มีทักษะภาษาอังกฤษสูงเพิ่มเติมเพื่อให้ปฏิบัติการสอนภาษาอังกฤษประจำสาขาวิชาชีพฯ ละ 1 คน
- 2) คัดเลือกครูผู้สอนวิชาปฏิบัติวิชาชีพที่มีทักษะภาษาอังกฤษที่เหมาะสม สำหรับบูรณาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษประจำสาขาวิชาชีพ
- 3) พัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารในงานอาชีพของผู้เรียนแต่ละสาขาวิชาชีพ สำหรับใช้ในการบูรณาการการจัดการเรียนการสอน
- 4) ออกแบบหน่วยการเรียนรู้ จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอน และเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้

5) จัดตารางเรียนตารางสอนให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษกับครูผู้สอนวิชาปฏิบัติ วิชาชีพตรงกันเพื่อบูรณาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกัน

6) บริหารการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์และมีผลสัมฤทธิ์สูง การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีปกติ และการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบสามารถ แสดงรายละเอียดความแตกต่างได้ ดังตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 แสดงรายละเอียดระหว่างการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีปกติ และการจัดการเรียน การสอนด้วยรูปแบบ

การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีปกติ	การจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบ
<p>1. ผู้เรียนและครูผู้สอน จัดกิจกรรมการเรียน การสอนตามรายวิชาที่กำหนดตาม โครงสร้างหลักสูตรเหมือนกันทุกสาขา วิชาชีพ</p> <p>2. ผู้เรียนและครูผู้สอนใช้เวลาในการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนตามตารางเรียน ตารางสอน ตามจำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรรายวิชา จำนวน 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์</p> <p>3. ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตาม จุดประสงค์รายวิชา สมรรถนะรายวิชา และ คำอธิบายรายวิชาที่กำหนดในหลักสูตร รายวิชา ซึ่งใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่เป็นคำศัพท์ที่ใช้ในการสื่อสารทั่วไป เหมือนกันกับทุกสาขาวิชาชีพที่สอน</p> <p>4. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ 1 คน สอนมากกว่า 1 สาขาวิชา ตามจำนวนชั่วโมงสอนเฉลี่ยต่อ 1 คน ประมาณ 25 – 30 ชั่วโมงต่อสัปดาห์</p>	<p>1. พัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษ สำหรับ การสื่อสารในงานอาชีพของแต่ละสาขาวิชาชีพ เพิ่มเติม สำหรับการบูรณาการจัดการเรียน การสอน โดยใช้คำศัพท์ทางด้านเทคนิคของ สาขาวิชาชีพเป็นหลักในการสื่อสาร</p> <p>2. สรรหาและจัดจ้างครูผู้สอนภาษาอังกฤษ สำหรับสอนประจำแผนกวิชาชีพ ๆ ละ 1 คน</p> <p>3. จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อเนื่องจาก การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่กำหนดใน หลักสูตร โดยบูรณาการกับการเรียนการสอน วิชาปฏิบัติวิชาชีพของครูผู้สอนวิชาชีพ โดยใช้ หลักสูตรภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสาร ในงานอาชีพแต่ละสาขาวิชาชีพ ที่พัฒนาขึ้น</p> <p>4. จัดตารางสอนให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษประจำ แผนกวิชาชีพ กับครูผู้สอนวิชาปฏิบัติวิชาชีพ ตรงกัน เพื่อบูรณาการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนร่วมกันตามหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น</p>

1.5.4 ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อผลที่เกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบ หมายถึง ความรู้สึกของผู้เรียนที่มีต่อผลที่เกิดขึ้นจากการนำรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารในงานอาชีพของผู้เรียนระดับอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ มาใช้ในการบริหารจัดการการเรียนการสอน 4 ประเด็น ได้แก่

1.5.4.1 ความสอดคล้องของรูปแบบต่อผลการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารในงานอาชีพของผู้เรียนระดับอาชีวศึกษา

1.5.4.2 ความเหมาะสมของรูปแบบต่อผลการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารในงานอาชีพของผู้เรียนระดับอาชีวศึกษา

1.5.4.3 ความเป็นไปได้ของรูปแบบต่อผลการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารในงานอาชีพของผู้เรียนระดับอาชีวศึกษา

1.5.4.4 ความมีประโยชน์ของรูปแบบต่อผลการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารในงานอาชีพของผู้เรียนระดับอาชีวศึกษา

1.5.5 ความคิดเห็นของครูที่เกี่ยวข้องที่มีต่อผลที่เกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบ หมายถึง ความรู้สึกของครูที่เกี่ยวข้องที่มีต่อผลที่เกิดขึ้นจากการนำรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารในงานอาชีพของผู้เรียนระดับอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ มาใช้ในการบริหารจัดการการเรียนการสอน 4 ประเด็น ได้แก่

1.5.4.1 ความสอดคล้องของรูปแบบต่อผลการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารในงานอาชีพของผู้เรียนระดับอาชีวศึกษา

1.5.4.2 ความเหมาะสมของรูปแบบต่อผลการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารในงานอาชีพของผู้เรียนระดับอาชีวศึกษา

1.5.4.3 ความเป็นไปได้ของรูปแบบต่อผลการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารในงานอาชีพของผู้เรียนระดับอาชีวศึกษา

1.5.4.4 ความมีประโยชน์ของรูปแบบต่อผลการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารในงานอาชีพของผู้เรียนระดับอาชีวศึกษา

1.5.6 ผู้เรียนระดับอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ หมายถึง นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ ในสาขาวิชาต่าง ๆ ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2562 และเรียนด้วยรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารในงานอาชีพของผู้เรียนระดับอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ ในปีการศึกษา 2563

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การวิจัยในครั้งนี้มีประโยชน์ต่อผู้เรียน ครูผู้สอน สถานศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สังกัด และประเทศชาติ ดังนี้

1.6.1 ผู้เรียนวิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ ได้รับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารในงานอาชีพ ระหว่างการเรียนรู้ปฏิบัติวิชาชีพทำให้ได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งสามารถนำคำศัพท์เฉพาะทางวิชาชีพมาใช้สื่อสารในการปฏิบัติงานอาชีพตามสาขาวิชาที่เรียนได้ ทำให้เพิ่มสมรรถนะอาชีพสอดคล้องกับความต้องการกำลังคนในศตวรรษที่ 21 รองรับการพัฒนาสู่ประเทศไทย 4.0

1.6.2 วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ ได้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารในงานอาชีพของผู้เรียนระดับอาชีวศึกษา ที่มีการสร้างและพัฒนาอย่างเป็นระบบ มีผลสัมฤทธิ์สูงจากการทดลองใช้ สร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคม ส่งผลต่อการเพิ่มปริมาณผู้เรียน

1.6.3 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีแนวทางการส่งเสริมและสนับสนุน ให้สถานศึกษาในสังกัด นำรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารในงานอาชีพของผู้เรียนระดับอาชีวศึกษา ไปใช้ในการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ด้านภาษาอังกฤษ

1.6.4 สถานประกอบการ สังกัด และประเทศชาติ ได้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ที่มีทักษะภาษาอังกฤษ ส่งผลให้มีสมรรถนะในการประกอบอาชีพสูงขึ้น เป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

1.6.5 เป็นประโยชน์ สำหรับผู้ที่ศึกษาวิจัยวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารในงานอาชีพของผู้เรียนระดับอาชีวศึกษา